

บทที่ 4

หนังสือนางรูธ

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทเรียนนี้จบแล้ว ท่านสามารถที่จะ:

- * เขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ
- * สรุปเรื่องราวของนางรูธ
- * วิเคราะห์เป้าหมายของหนังสือนี้
- * อธิบายสัมพันธภาพของโบอาสและนางรูธในฐานะเป็นแบบอย่างหนึ่งของพระเยซู และ คริสตจักรของพระองค์
- * รู้ว่าพระเจ้าทำงานผ่านสถานการณ์ธรรมดาของชีวิตเพื่อให้สำเร็จตามแผนการ และ เป้าหมายของพระองค์

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“แต่รูธตอบว่า ขอแม้อย่างวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วยและแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของแม่ ก็จะเป็นพระเจ้าของฉัน แม่ตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่นและจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาพรากฉันจากแม่นอกจากความตาย ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษฉันและให้หนักยิ่ง” นางรูธ 1:16-17

คำนำ

มีหนังสืออยู่สองเรื่องในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงผู้หญิง นั่นคือ หนังสือเรื่องนางรูธและ เอสเธอร์สำหรับบทนี้เราจะศึกษาถึงเรื่องนางรูธก่อน ผู้หญิงต่างชาติซึ่งปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าท่ามกลางประชาชนชาวยิว ในบทต่อไปเราจะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเอสเธอร์ ผู้หญิงชาวยิวซึ่งปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าท่ามกลางพวกต่างชาติ

ก่อนดำเนินต่อไปในบทนี้ จงอ่านหนังสือเรื่องนางรูธทั้งสี่บทก่อน

ชื่อ

หนังสือนี้ชื่อ นางรูธ ซึ่งเป็นบุตรสะใภ้ชาวโมอับของนางนาโอมิซึ่งเป็นยิว ชาวโมอับสืบเชื้อสายมาจากโลหและเป็นคนนอกศาสนา นางรูธเป็นหนึ่งในบรรดาผู้หญิงทั้งสี่ที่ได้กล่าวถึงไว้ใน มัทธิว 1 ในฐานะที่อยู่ในลำดับพงศ์ของพระเยซูหรือเป็นส่วนหนึ่งในสายตระกูลของพระมาซีฮาห์ที่มาปลดปล่อยโลก ผู้หญิงอีกสามคนก็คือ ทามาร์ ราห์บ และบัทเชบา

ผู้แต่ง

ไม่ปรากฏว่าผู้ใดแต่งหนังสือเล่มนี้

เวลา

เหตุการณ์ต่างๆในหนังสือนางรูธระบุไว้ในบรรทัดแรกของบทที่หนึ่ง เรื่องราวเกิดขึ้นในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัยครอบครองอิสราเอล ช่วงนี้ได้เกิดการกัณดารอาหารในประวัติศาสตร์ของประชากรของพระเจ้าคือ อิสราเอล ไม่มีกษัตริย์ปกครอง และประชาชนหันหนีออกจากพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามใจชอบ.

“ในสมัยนั้นยังไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล ทุกคนก็กระทำตามที่ตนเองเห็นชอบ”

ผู้วินิจฉัย 17:6

หนังสือผู้วินิจฉัยกล่าวไว้ว่าเป็นยุคมืดแห่งประวัติศาสตร์อิสราเอล ซึ่งพวกเขาทำบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่าพอตระหนักถึงการพิพากษาโทษของพระเจ้ายกย่องพระองค์ในการที่พระองค์ประทานผู้นำให้แต่ละครั้ง พระเจ้าก็ยกชูผู้วินิจฉัย (ผู้นำจากพระเจ้า) ให้นำพาพวกเขา

การจัดแบ่ง

เหตุการณ์ในหนังสือแบ่งเป็นสองภาค:

โมอับ: ที่ซึ่งนาโอมิและครอบครัวหนีการกัณดารอาหารในอิสราเอล (บทที่ 1; ข้อ 1-18)

เบธเลเฮม: ในอิสราเอลที่ซึ่งเรื่องราวส่วนใหญ่อุบัติขึ้นที่นี่ (บทที่ 1:19-22 ตลอดจนจบบทที่ 4)

เพื่อใคร

หนังสือถูกเขียนไว้เพื่ออิสราเอล ในฐานะเป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์ และยังบันทึกไว้เพื่อผู้เชื่อทุกคนที่แสดงให้เห็นถึงการสืบทอดทางเชื้อสายที่สืบเนื่องกันมาจนถึงพระเยซูคริสต์

ตัวละคร

ตัวละครเอกในเรื่องนางรูธมี:

นาโอมิ: ผู้หญิงชาวอิสราเอลซึ่งไปตั้งถิ่นฐานที่ดินแดนโมอับกับสามีและบุตรชายสองคนซึ่งหนีการกัณดารอาหารในอิสราเอล

อาลีเมเลค: สามีของนาโอมิซึ่งสิ้นชีวิตในโมอับ

โอบาห์: บุตรสะใภ้ของนาโอมิซึ่งเลือกปักหลักดำเนินชีวิตอยู่ในโมอับ

นางรูธ: บุตรสะเฝ้าของนาโอมี่ผู้ซึ่งกลับอิสราเอลกับนางด้วย
โบอาส: บุตรชายของฮาโลท ราหับ เขาเป็นญาติสนิทข้างสามมีผู้เฒ่าตัวเธอและได้กลายเป็นสามมี
ของเธอด้วย
ญาติสนิทคนที่มีได้เอ่ยชื่อ: ชายไม่ทราบชื่อผู้ซึ่งตามธรรมเนียมแล้วเป็นผู้มีสิทธิไถ่ถอนทรัพย์สินของ
นาโอมี่ และรับนางรูธเป็นภรรยาได้แต่ไม่ยอมรับสิทธินั้น

วัตถุประสงค์

มีวัตถุประสงค์หลายประการ สำหรับหนังสือเรื่องนางรูธนี้:

1. เพื่ออธิบายความเกี่ยวข้องของพระเจ้าที่ทรงมีต่อประชากรทั้งสิ้น รูธเป็นชาวต่างเมืองโมอับ แม้กระนั้นพระเจ้ายกย่องหญิงสาวจิตใจงามผู้นี้ให้มีส่วนร่วมในสายตระกูลซึ่งพระมาซีฮาห์องค์พระเยซูคริสต์จะมาบังเกิด รูธจึงเป็นทวดของกษัตริย์ดาวิดและเป็นส่วนหนึ่งในการสืบสายโลหิตของพระมาซีฮาห์

นี่เป็นตัวอย่างแบบหนึ่งว่าพระเจ้าทรงรับคนต่างชาติให้เข้าร่วมเป็นบุตรบุญธรรมในตระกูลของพระองค์ซึ่งถือเป็นผู้สืบสายโลหิตทางโลกของบุตรแท้ของพระองค์คือ พระเยซูคริสต์

“พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด แต่คนใดๆในทุกชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรม ก็เป็นที่ชอบพระทัยของพระองค์” กิจการ 10:34-35

2. เป็นหลักฐานการสืบสายตระกูลของพระเยซูคริสต์ บทสุดท้ายแสดงลักษณะร่องรอยของประวัติศาสตร์ทางตระกูลของกษัตริย์ดาวิด

3. สัมพันธภาพระหว่างนางรูธและนาโอมี่ เป็นแบบอย่างของพันธสัญญาซึ่งควรมีอยู่ระหว่างคริสตจักรกับพระเยซูคริสต์ฉันใดฉันนั้น

4. ชีวิตของนาโอมี่แสดงให้เห็นถึง ความจริงซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานความชื่นชมในชีวิตให้เป็นประสบการณ์ทดสอบก่อนแล้วทรงโปรดเปลี่ยนแปลงให้เป็นความสงบงามของชีวิตได้เสมอ

5. สัมพันธภาพของโบอาสกับนางรูธคือ แบบอย่างของสัมพันธภาพในการทรงไถ่ระหว่างพระเยซูและคริสตจักรของพระองค์

โครงสร้าง

บทที่ 1

การเดินทางสู่โมอับ (1:1-2)

พระคัมภีร์ข้อแรกระบุเวลาของเหตุการณ์ของหนังสือรูธไว้ตามที่ได้เกิดขึ้นตรงกันกับระยะเวลาของผู้วินิจฉัย ซึ่งบทที่ 1 ข้อ 10-18 ได้บันทึกเหตุการณ์อันเกิดตรงกันในแผ่นดินโมอับไว้ด้วย

โมอับอยู่ห่างจากเบธเลเฮมประมาณ 50 ไมล์ และอยู่ฝั่งตรงข้ามกับทะเลทราย เอลิเมเลคพบุตรชายทั้งสองและภรรยา คือ นาโอบีไปยังถิ่นนี้เพื่อหนีการกันดารอาหารในอิสราเอล

การกันดารอาหารเป็นวิธีหนึ่งแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่ทรงใช้ในพระคัมภีร์เดิมเพื่อลงโทษอิสราเอล เมื่อพวกเขาทำบาปและปรนนิบัติพระอื่น (ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 8:1, เยเรมีย์ 16:3-13, และเอเสเคียล 5:11-17)

เอลิเมเลคไม่ควรไปโมอับเพราะว่านั่นหมายถึงว่าเขาได้กำลังหลบหนีต่ออาชญากรรมของพระเจ้า แผ่นดินของพระเจ้าย่อมดีกว่าแม้อยู่ในความอดอยากกันดารยิ่งกว่าโมอับ เมื่อยามอุดมสมบูรณ์ ชาวโมอับนั้นปรนนิบัติรับใช้พระอื่นที่มีนามว่า เคโมช ซึ่งเขาให้เกียรติพระนั้นโดยฆ่าลูกสังเวย (ดู ผู้วินิจฉัย 11:24)

โศกนาฏกรรมในโมอับ (1:3-5)

ขณะอยู่ในโมอับ เอลิเมเลคก็ตาย บุตรชายสองคนของนาโอบีได้แต่งงานกับผู้หญิงชาวโมอับชื่อ รูธ และโอรปาห์ การแต่งงานของยิวกับชาวโมอับนี้เป็นข้อห้ามของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 7:3, เนหะมีย์ 13:23,25)

โศกนาฏกรรมเกิดขึ้นอีกและบุตรชายทั้งสองของนาโอบีก็ตายลงที่เป็นไปได้เช่นนั้น เพราะบุตรชายทั้งสองมักป่วยกระเสาะกระแสะอยู่เสมอ ด้วยเหตุว่าชื่อของมาห์โลน แปลว่า “ป่วย” และ คิลิโอน แปลว่า เศร้าโศก

การกลับคืนสู่เบธเลเฮม (1:6-18)

การกันดารอาหารในอิสราเอลสิ้นสุดลง นาโอบีวางแผนการกลับสู่เบธเลเฮม แต่บรเ้า ลูกสะใภ้ รูธและโอรปาห์ให้อยู่ในโมอับต่อไป

นาโอบีกล่าวว่า พระหัตถ์ของพระเจ้าได้พรากจากเธอไปแล้ว เธอระลึกถึงบาปที่เธอหลบหนีการพิพากษาของพระเจ้าโดยการหนีไปอยู่โมอับและยินยอมให้บุตรชายทั้งสองแต่งงานกับผู้หญิงนอกศาสนา

การตัดสินใจที่เธอบอกแก่รูธและโอรปาห์นั้นเป็นเหตุผลฝ่ายวิญญาณ นางทั้งสองมีอิสระอยู่ในโมอับต่อไปและกลับไปใช้ชีวิตอยู่กับผู้คนของตนและปรนนิบัติพระของตน ถ้านางทั้งสองต้องการ นาโอบีไม่ต้องการให้รูธและโอรปาห์ไปด้วยกันกับเธอก็เพราะว่าสัมพันธภาพของเธอทั้งสามนั้นต่างกันหรืออาจมีเหตุผลอื่นได้อีก แต่ไม่มากไปกว่าการตัดสินใจแสวงหาพระเจ้าทรงฝ่ายจิตวิญญาณ

นาโอบีชี้ให้เห็นถึงโอกาสที่ดีกว่ากันสำหรับ รูธและโอรปาห์ ที่จะแต่งงานใหม่ได้อีกถ้าเธอทั้งสองยังคงอยู่ที่ท่ามกลางผู้คนของตน บางครั้งก็ดูเหมือนกับไม่มีอนาคต ถ้าคุณเดินในทางพระเจ้า แต่ก็ดังเช่นที่คุณจะได้เรียนรู้ รูธได้รับพระพร เพราะว่าเธอนั้นเลือกเดินในทางของพระเจ้าซึ่งดูเหมือนมีโอกาสน้อยที่สุด

โอรปาห์ถูกโน้มน้าวให้คงอยู่ในโมอับ จึงจบลานาโอบีไป มีบุคคลหลายคนซึ่งแม้รับพระเยซูคริสต์แต่ได้รับความรอดน้อยเพราะเขาเหล่านั้นไม่สามารถละทิ้งชีวิตเก่าได้ เช่นที่โอรปาห์เลือกกระทำ เขาเหล่านี้ย้อนกลับคืนสู่โลกนี้เสาะแสวงหาการพักผ่อน

นาโอบีก็ให้ความคิดเห็นแก่รูธในการหันกลับไปเช่นเดียวกับน้องสะใภ้ แต่รูธยืนกรานแก่นาโอบีด้วยคำมั่นอันงดงามแห่งพันธสัญญาของหล่อนและพระเจ้า พระคัมภีร์ข้อ 18 บันทึกความเด็ดเดี่ยวของรูธซึ่งปิดประตูตนเองจากชีวิตเดิม พันธสัญญาที่แท้ของพระเยซูนั้นต้องการให้คุณปิดประตูตัวเองจากชีวิตเดิมซึ่งมีบาป

บันทึกสาระสำคัญของพันธสัญญาของรูธซึ่งเป็นแบบอย่างของสัมพันธภาพของท่านกับพระเยซู:

- 1. ยอมรับ:** เธอยอมรับเส้นทางของนาโอบี. เธอจะไปกับนางทุกหนทุกแห่ง ก้าวแรกในพันธสัญญาที่มีต่อพระเยซูก็คือการยอมรับทางแห่งความรอด
- 2. ถือตาม:** เธอจะยึดถือหรือถือตามนาง เธอจะตั้งมั่นและอยู่อย่างมั่นคง หลังจากการยอมรับพระเยซูแล้วคุณจะต้องก้าวหน้าบนความมั่นคงแห่งสัมพันธภาพนั้น
- 3. วางแผนทาง:** รูธวางแผนทางชีวิตของเธอไว้กับนาโอบีในทุกอย่าง ผู้คน กฎเกณฑ์ ฐานะและทุกปัญหา:
 - ผู้คน** รูธวางแผนทางชีวิตของตนตั้งมั่นผูกพันกับญาติของนาโอบีเช่นเดียวกับที่ผู้เชื่อควรวางแผนทางชีวิตร่วมกับคนของพระเจ้า
 - กฎ** เธอวางแผนทางชีวิตให้อยู่ในกฎเกณฑ์ของนาโอบี มีรากฐานอยู่บนคำสอนเรื่องความเชื่อและพระเจ้าของนาโอบีด้วย ในฐานะผู้เชื่อเราก็ต้องตั้งมั่นตนเองไว้ในพระวาระของพระเจ้า
 - ฐานะ** ไม่ว่านาโอบีจะอยู่ที่ใด รูธก็จะอยู่ด้วย ท่านต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน พระคริสต์ซึ่งอยู่ในตัวท่านก็มีฐานะเดียวกับท่านด้วย
 - ปัญหา** รูธจะอยู่กับนาโอบีทั้งในยามสุขและทุกข์ แม้ตายก็ตายด้วย มิใช่ทำพันธสัญญาช่วงสั้นเฉพาะยามมีสุขเท่านั้น พันธสัญญาของท่านที่มีต่อพระเยซูควรอุทิศตราบวันตาย

การมาถึงเบธเลเฮม (1:19-22)

เมื่อมาถึงเบธเลเฮม เพื่อนเก่าของนาโอมิจำเธอไม่ได้ เขาถามกันว่า “นี่แน่หรือ นาโอมิ” บางทีความทุกข์ระทมทั่วมานานปีในโมอับมีผลต่อสภาพที่ปรากฏของ ซึ่งแน่นอนมิได้เหมือนกับนาโอมิ เมื่อตอนออกจากอิสราเอลไป

นาโอมิบอกเพื่อนๆ มิให้เรียกเธอว่า “นาโอมิ” ซึ่งแปลว่า “สดชื่น” อีกต่อไปแต่ให้เรียกว่า “มารา” ซึ่งแปลว่า “ขมขื่น” เธอเปรียบเทียบข้อแตกต่างหลายประการ:

1. อย่าเรียกฉันว่า นาโอมิ (สดชื่น) แต่เรียกว่า มารา (ขมขื่น)
2. ฉันออกจากเมืองไปมีทุกอย่างบริบูรณ์ พระเจ้าทรงพาฉันกลับมาตัวเปล่า

จงดูเถิดว่า นาโอมิ มิได้กล่าวหาชาติานที่เป็นต้นเหตุให้เธอมีสภาพเช่นนั้น นาโอมิจำได้ แต่การปรับโทษของพระเจ้าที่ตกแก่หล่อนเนื่องจากเธอพาตัวเธอไปหาสิ่งแวดล้อมอย่างนั้นซึ่งเป็นของคนนอกศาสนา

หลายต่อหลายครั้งที่เราไม่เจริญก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณ เพราะว่าเราตำหนิชาติานแทน การระลึกถึงพระอาชญาจากพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ทรงฤทธิ์สามารถเปลี่ยนวิถีทางบาปของเราได้

ความมุ่งหมายของการปรับโทษของพระเจ้าที่แสดงไว้ในโฮเซยา

“มาเถิด ให้เรากลับไปหาพระเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงฉีกและจะทรงรักษาเราให้หาย พระองค์ทรงโอบย้อมและจะทรงพันบาดแผลให้แก่เรา” โฮเซยา 6:1

การปรับโทษมีมาสู่นาโอมิก็เพื่อที่จะดึงเธอให้กลับคืนสู่พระเจ้า มันคงไม่เนิ่นนานนัก เพราะพระเจ้าพร้อมจะรักษาความขมขื่นนั้นแก่นาโอมิและสร้างเธอให้อยู่ในส่วนหนึ่งของแผนการที่สง่างามเพื่อเป็นการไถ่มนุษยชาติทั้งปวง

นาโอมิใช้คำว่า “พระเจ้าเป็นจอมเจ้านาย” (El Shadday ในภาษาฮีบรู) แสดงให้เห็นชัดว่า เธอยังไม่สูญเสียความเชื่อศรัทธาในพระเจ้า คำนั้นพูดถึงความมีมากล้นของพระเจ้าถึงแม้เธอจะตัวเปล่า และขมขื่น เธอยังคงสำนึกถึงความมีเพียงพอของพระเจ้าที่ช่วยเติมความปรารถนาของเธอให้เต็มได้เท่ากับเธอกำลังพูดว่า “ฉันกำลังขาดแคลนแต่พระองค์ทรงมีพอเพียงมากล้น”

3. ข้อแตกต่างที่สามแม้จะยังไม่ปรากฏชัด แต่ถูกค้นพบในข้อที่ 22 นาโอมิออกจากอิสราเอลในช่วงเวลาแห่งการกินดาร์อาหาร แต่เธอก็กลับมาในเวลาเก็บเกี่ยว ในไม่ช้าเธอก็จะได้เก็บเกี่ยว ส่วนของเธอในโลกฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับในทางธรรมชาติ

บทที่ 2

รูธเมื่ออยู่ในนาข้าวของโบอาส (1-17)

รูธไปเก็บข้าวตอกในทุ่งนาของโบอาสซึ่งเป็นอาชีพของผู้หญิงอายุน้อยที่ยอมรับกันในสมัยนั้นเจ้าของที่นาเชื้อฟังพระบัญชาของพระเจ้าที่ให้ปล่อยให้ข้าวเหลืองระหว่างฟ่อนข้าวตอกไว้แก่คนยากจนจะได้มาเก็บข้าวตอกนั้น

รูธแสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้ริเริ่มขณะที่เธอออกไปทำงานนอกบ้าน คุณจะไม่เพียงแต่นั่งอยู่กับที่และรอคอยพระเจ้าให้ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในชีวิตของท่านตามแผนการณ์ของพระองค์ แต่ท่านต้องทำงานร่วมกันกับพระองค์ ซึ่งรูธก็ได้ทำส่วนที่เธอจำเป็นต้องทำไปแล้ว แม้กระทั่งสิ่งเล็กน้อยของชีวิตเช่นการกินการดื่มก็จำเป็นต้องกระทำให้เป็นการถวายพระเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย (1 โครินธ์ 10:31)

ไม่มีเคราะห์ใดๆในชีวิตของคริสเตียน ไม่ว่ารูธจะเลือกทำงานในนาของญาติคนหนึ่งคนใดหรือของญาติที่ชื่อโบอาส พระเจ้ายังคงทำงานและนำพาท่านไปในเส้นทางของพระองค์ แม้ว่าสถานการณ์ของชีวิตตอนนั้นช่างแลดูสิ้นหวังเต็มทีก็ตาม

โบอาสมองดูรูธด้วยความรักใคร่เอ็นดูและบอกเธอมิให้ไปไหนให้คงอยู่ในนาข้าวของเขาตลอดฤดูกาลเก็บเกี่ยว เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารโบอาสก็ส่งอาหารอร่อยเป็นพิเศษให้เธอกินด้วย เมื่อรูธกลับไปหานาโอมิ (18-23)

รูธกลับมาหานาโอมิพร้อมด้วยผลกำไรจากการงานและแบ่งปันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนกลางวันให้นาโอมิฟัง นางยังเห็นชัดถึงพระคุณแห่งพระหัตถ์ของพระเจ้าที่มีต่อกิจการงานนั้นด้วย โบอาสเป็นญาติสนิทและในทางกฎหมายได้เป็นผู้เปลี่ยนหนี้ให้แก่รูธและนาโอมิ

บทที่ 3

แผนการของนาโอมิ (1-5)

เมื่อระลึกได้ถึงฤทธานุภาพของพระเจ้า นาโอมิก็แบ่งปันแผนการนั้นแก่รูธ โบอาสเป็นญาติสนิทเขามีหน้าที่รับผิดชอบในการไถ่ถอนทรัพย์สินซึ่งเป็นของนาโอมิและมีสิทธิแต่งงานกับรูธเพื่อสืบเชื้อสายทางตระกูลเพราะเป็นไปตามแผนการของพระเจ้าที่ได้บันทึกไว้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 25

ทำตามแผนการของพระเจ้าเท่านั้นยังไม่เพียงพอ แต่ต้องปฏิบัติโดยวิถีทางของพระเจ้าด้วย โบอาสไม่ควรทำสิ่งใดที่ไม่เป็นไปตามระเบียบการที่ถูกต้อง ประการแรกเขาต้องไปหาญาติคนนั้น และให้โอกาสเขาได้ถอนนธตามสิทธิของเขาก่อน

โบอาสจึงบอกภรรยาให้คอยจนรุ่งเช้าจึงให้กลับบ้าน และเขาจะดำเนินธุระให้ทุกอย่าง

การกลับไปหานาโอมิ (14-18)

ธูกลับไปหาและเล่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นให้นาโอมิฟัง แล้วนาโอมิบอกภรรยาให้อดทน เพราะทราบดีว่าโบอาสย่อมไม่นิ่งนอนใจจนกว่าท่านจะได้จัดการเรื่องให้แล้วเสร็จ

พระเจ้ายกย่องพระทัยจนกระทั่งขบวนการไถ่ถอนได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์แก่มวลมนุษยชาติผ่านทางพระเยซูแล้ว พระองค์จะไม่พักการจัดเตรียมสถานการณเพื่อชีวิตของท่านจนกว่าการไถ่ถอนนั้นจะแล้วเสร็จบรรลุผลอยู่ในบุคลิกภาพของท่านด้วย

เห็นได้ว่าธูมิได้กลับมาหานาโอมิแบบมือเปล่า (ข้อ 18) ความว่างเปล่าของนาโอมิที่เธอรำพึงไว้แต่กาลก่อนในบทที่หนึ่งนั้นบัดนี้เกือบจะจบสิ้นลงแล้ว

บทที่ 4

ขบวนการไถ่ถอน (1-12)

โบอาสไปพบกับญาติสนิทคนนั้นผู้มีได้ปรากฏชื่อ การพบนั้นจัดที่ประตูเมืองต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ซึ่งเป็นศูนย์กลางของธุรกิจและการปฏิบัติกรร่วมกันทางกฎหมาย

ญาติผู้นั้นปฏิเสธสิทธิการไถ่ถอนแก่ธูเพราะถ้าเขาไถ่ทรัพย์สินของนาโอมิแล้ว เขาจะต้องแต่งงานกับธูด้วย ซึ่งถ้าเขาเป็นบุตรชายแล้ว ทรัพย์สินสมบัติส่วนหนึ่งของเขาก็ต้องตกเป็นของตระกูลเอลิเมเลคแทนที่จะตกแก่ลูกของเขาเอง (Children เป็นพหูพจน์ – หมายถึงลูก ๆ เดิมของเขา – ผู้แปล)

โบอาสจึงได้เป็นผู้ไถ่ถอนนธตามประเพณี ต่อหน้าสักขีพยาน การไถ่ถอนของเขาก็เป็นรูปแบบหนึ่งเช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงไถ่ถอนพวกเราออกจากความบาป

ตามกฎหมายการไถ่ต้องมีคุณสมบัติดังนี้:

1. ญาติสนิท (เฉลยธรรมบัญญัติ 25)
2. สมัครใจที่จะไถ่ (ยอห์น 10:18, อีสยาห์ 53:7, กาลาเทีย 2:20)
3. มีความสามารถที่จะไถ่ได้ (ยอห์น 10:11-18)
4. ตัวผู้ไถ่ต้องเป็นอิสระ ให้เหมือนกับที่พระเยซูทรงเป็นอิสระจากบาป
5. ต้องกำหนดราคาค่าไถ่ถอน ซึ่งมีโลหิตเป็นบรรทัดฐาน เราถูกไถ่ถอนโดยพระโลหิต

ของพระเยซูคริสต์ (1 เปโตร 1:18-19, เลวีนิติ 17:11, ฮีบรู 10:4)

ในลักษณะการที่โบอาสมีองค์ประกอบเหล่านี้ในการไถ่ถอนนรุษ ฝ่ายธรรมชาตินั้น ก็เช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ทรงมีในการไถ่ถอนมนุษย์ฝ่ายวิญญาณ

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของรูดและโบอาส (13-17)

รูดและโบอาสได้ทำพิธีแต่งงานกันและมีบุตรคนหนึ่ง นาโอมิก็ไม่ต้องขมขื่นอีกต่อไป แต่ได้รับการอวยพรจากพระเจ้า สายโลหิตของตระกูลของเธอได้รับการสืบต่อแล้วและทรัพย์สินก็ได้รับการไถ่ถอนเธอรับเอาเด็กนั้นไว้และได้เลี้ยงดูทะนุถนอม

เรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่านาโอมิต่างหาก มิใช่รูดซึ่งปิดฉากชีวิตได้อย่างสมเกียรติในหนังสือเรื่องนางรูดนี้ เพราะชีวิตของนาโอมิได้เปลี่ยนจากความขมขื่นเป็นความชื่นชมยินดี

ไม่สำคัญเลยว่าสถานการณ์ในชีวิตของคุณจะเป็นเช่นใด พระเจ้าต้องการจะเปลี่ยนท่านจากความขมขื่นสู่ความยินดี พระองค์ต้องการจะเปลี่ยนนามของท่านด้วย ดังนั้นจึงเปลี่ยนจาก “มาราห์” เป็น “นาโอมิ” พระองค์ทรงทำงานในทุกสถานการณ์แห่งชีวิตของท่านเพื่อนำเอาสิ่งที่สูญเสียบ่ากลับคืนมาและใช้ท่านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการณ์ของพระองค์

เชื้อสายของดาวิด (18-22)

หนังสือเรื่องนางรูดจบด้วยการบันทึกเชื้อสายเชื่อมโยงระหว่างรูดกับดาวิดผู้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพงศ์พันธุ์ของพระมาซีฮาห์แห่งพระเยซูคริสต์

บทส่งท้ายนี้แสดงถึงเป้าหมายของแผนการของพระเจ้าในประวัติศาสตร์และแสดงให้เห็นว่าชีวิตมนุษย์นั้นมิใช่เรื่องแล้วแต่บุญกรรม พระเจ้าทรงทำงานของพระองค์ในทุกสถานการณ์แห่งชีวิตเพื่อให้เกิดผลแห่งความรอดแก่บรรดาประชาชาติในโลก

ศึกษาถึงหลักความประพฤติ

มีหลักความประพฤติที่ดั่งมหลายอย่างซึ่งเกิดขึ้นเป็นบุคลิกลักษณะเฉพาะประจำตัวคุณ จงอ่านบทอ้างอิงในหน้าต่อไปและศึกษาถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นธรรมชาติโดยผู้หญิงของพระเจ้าคนนี้ จงทูลขอพระเจ้าให้ทรงสร้างคุณลักษณะเหล่านั้นลงในชีวิตของคุณเองด้วย

ลักษณะนิสัยของนางรูด

ข้อพระคัมภีร์อ้างอิง

ลักษณะนิสัย

นอบ,

1:16-17	รัก, มีพันธสัญญา
1:18	ความหนักแน่นมั่นคง
2:2	เก็บเล็กผสมน้อย (เก็บข้าวตอก), ชัยัน, เคารพนบ (ขออนุญาตนาโอมีก่อนไป)
2:14	อดออม (รับประทานแต่พออยู่ได้)
2:18-19	ถี่ถ้วน
2:23	สัตย์ซื่อ (เก็บข้าวตอกได้เท่าไรก็แสดงแก่นาโอมิ)
3:5	เชื่อฟัง
3:10	ยอมจำนนต่อกฎของพระเจ้า (ไม่เสาะหาคนหนุ่ม แต่ทำตามแผนการของพระเจ้า)
3:10	มีคุณค่าในรันดร์ ไม่เพียงแต่จิตใจงาม
3:14	ห่วงกังวลเรื่อง “ภาพที่ไม่น่าดู” (จึงลุกจากไปก่อน สว่าง)
3:18	อดทน (หลังจากตรากตรำทำส่วนของเธอแล้วก็ ปล่อยส่วนที่เหลือให้เป็นเรื่องของพระเจ้า)

ชื่อ.....

สตรี - แง่มุมและบทบาทในพระคัมภีร์

แบบทดสอบด้วยตนเองบทที่ 4

1. จงดูรายชื่อข้างล่างนี้ตามรายการที่หนึ่ง แล้วอ่านชื่อในรายการที่ 2 จงใส่เฉพาะหมายเลขของประโยคซึ่งอธิบายถึงบุคคลในรายการที่หนึ่งให้ใส่ลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ข้างหน้าชื่อชายหรือหญิงข้อแรกได้ทำเป็นตัวอย่างไว้ให้ดูแล้ว

_____ 3	มาห์โลนและคิลิโอน	1. หญิงอิสราเอลผู้ไปสู่โมอับกับครอบครัว
_____	นาโอมี่	2. สามีของนาโอมี่ที่ตายในโมอับ
_____	เอลีเมเลค	3. บุตรชายของนาโอมี่ซึ่งตายในโมอับ
_____	รูธ	4. ญาติสนิทผู้เฝ้าถอนรูธ
_____	โอรปาห์	5. บุตรสะใภ้ของนาโอมี่ที่ยังคงอยู่ในโมอับ
_____	โบอาส	6. บุตรสะใภ้ของนาโอมี่ผู้กลับคืนสู่อิสราเอล

2. บอกวัตถุประสงค์สามประการของหนังสือเรื่องนางรูธ

3. เหตุการณ์ของหนังสือเรื่องนางรูธเกิดขึ้นในช่วงไหนของประวัติศาสตร์

4. สถานที่สองแห่งที่เหตุการณ์ในหนังสือนี้เกิดขึ้นคือที่ใดบ้าง

_____ และ _____

5. ใครแต่งเรื่องนางรูธ _____

เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

6. จงอ่านแต่ละประโยคข้างล่างนี้ ถ้าเห็นว่า จริง จงใส่อักษร ก ลงในช่องว่างข้างหน้าข้อความนั้น
ถ้าเห็นว่า ผิด ก็ใส่ ผ ลงในช่องว่าง

-a. การกัณดารอาหารเป็นวิธีหนึ่งซึ่งพระเจ้าใช้พิพากษาและแก้ไขอิสราเอล
.....b. นาโอมี่ แปลว่า “ขมขื่น”
.....c. มารธา แปลว่า “สดชื่น”
.....d. โบอาสเป็นคนแรกที่มีสิทธิไถ่ถอนรูธ
.....e. ญาติซึ่งไม่เอ่ยชื่อไม่ยอมไถ่ถอนรูธเพราะเขาไม่ชอบเธอ
.....f. สัมพันธภาพระหว่างโบอาสกับรูธเป็นแบบอย่างของสัมพันธภาพในการไถ่ถอน
ระหว่างพระเยซูและผู้เชื่อ

สำหรับศึกษาต่อด้วยตนเอง

1. อ่านเรื่องของหญิงโสเภณีชื่อ ราห์บ ในโยชูวา 2 แล้วเปิดที่ฮีบรู 11:31 และบันทึกว่าเธอได้รับการนับ
รวมเข้ากับบุคคลในพระคัมภีร์เดิมว่าเป็นผู้มีความเชื่อสูงดังที่ อ.เปาโล ยกย่อง

ราห์บเป็นมารดาของโบอาส และนางได้ถูกนับเข้าในสายตระกูลลำดับพงศ์ของพระเยซูคริสต์ด้วย
ไม่อัศจรรย์หรืออย่างไรที่พระเจ้าทรงนับเผ่าพันธุ์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน (รูธผู้ซึ่งเคยเป็นคนนอกศาสนา
ชาวโมอับ) และทรงนับแม่เบ็องหลังของทุกคนจะเป็นอย่างไร (ราห์บซึ่งเคยเป็นหญิงโสเภณี) เข้าไว้
ในสายตระกูลฝ่ายเนื้อหนังทางโลกของพระเยซู

เช่นเดียวกับที่ผู้เชื่อถูกนับเข้าร่วมในครอบครัวฝ่ายวิญญาณ ไม่สำคัญว่าท่านจะมีเผ่าพันธุ์ใด วัฒนธรรม
หรือเรื่องราวแต่ไหนหลังอย่างไร ท่านก็สามารถมีส่วนร่วมในครอบครัวของพระเจ้าผ่านทาง
ความเชื่อในพระเจ้า จงหนีเสียจากบาป (จงกลับใจใหม่-ผู้แปล) และต้อนรับพระเยซูคริสต์ในฐานะ
เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านเป็นส่วนตัว

2. ศึกษาเรื่องราวเบื้องหลังเพิ่มเติมจากหนังสือผู้วินิจฉัยถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกับใน
หนังสือรูธสังเกตดูวงจรแห่งความบาปเจ็ดประการ การลงโทษ และการปลดปล่อยที่อิสราเอลได้รับ

วงจรของผู้วินิจฉัย

วงจรถ่ายที่ 1: ผู้วินิจฉัย 3:7-11

บาป: ให้รูปเคารพ

ช่วงเวลาลงโทษ: 8 ปี

ส่งผู้ช่วยและผู้วินิจฉัย: โอทนี่เอล

วงจรถ่ายที่ 2: ผู้วินิจฉัย 3:12-31

บาป:

การลงโทษ:

ผู้ช่วยและผู้วินิจฉัย:

วงจรถ่ายที่ 3: ผู้วินิจฉัย 4,5

บาป:

การลงโทษ:

ผู้ช่วยและผู้วินิจฉัย: โอทนี่เอล

สตรี – แง่มุมและบทบาทในพระคัมภีร์

คำตอบของการทดสอบด้วยตนเอง บทที่ 4

1. ดูหน้า 34-35

3

1

2

6

5

4

2. เปรียบเทียบคำตอบของคุณกับวัตถุประสงค์ที่ให้ไว้ หน้า 35-36

3. เหตุการณ์ของหนังสือนางรูทเกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาของผู้วินิจฉัย หน้า 35

4. โมอับ และ เบธเลเฮม หน้า 36-37

5. ไม่ปรากฏผู้แต่ง หน้า 34

6. “แต่รูทตอบว่า ขอแม่อย่างวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วยและแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของ

แม่ ก็จะเป็นพระเจ้าของฉัน แม่ตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่นและจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมา
พรากฉันจากแม่ นอกจากความตาย ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษฉันและให้หนักยิ่ง” นางรูธ 1:16-17

7. a. ถ หน้า 37
- b. ผ หน้า 38
- c. ผ หน้า 38
- d. ผ หน้า 40
- e. ผ หน้า 40
- f. ถ หน้า 41